

Pyhäkön lamppu

Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

I/2003

»Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut» I. Sam. 3:3

Herran ehtoollinen — opetuslasten pöytä

Herran Pyhän Ehtoollisen vietto on ilahduttavasti lisääntynyt viime vuosina. Puhutaan jopa »ehtoollisherätyksestä». Mikään toimitus ei kuitenkaan voi täyttää herätyksen tuntomerkkejä. Herätys on aina omakohtaista katumusta ja uskossa kääntymistä Kristuksen puoleen. Pyhä kaste onkin portin sakramentti. Sen kautta tullaan sisälle. Jos sitten on jouduttu hakoteille, paluu on aina mahdollinen kääntymyksessä, hengellisessä virkoamisessa elävään uskoon. Siihen herätysjulistuskin tähtää. Kastetta ei kuitenkaan tarvitse toistaa. Ehtoollinen puolestaan on jatkuvan ravitsemuksen sakramentti. »Niin usein, kuin te siitä juotte...» Jos ehtoollista ei käytetä, seurakunta voi huonosti ja se on aliravittuna voimaton toimimaan.

JMG-Studio, Kai Lindqvist

Usein ajatellaan, että ehtoollinen on kirkon työmuoto ja -väline. Tähän on sanottava, että kirkko on vain palvelija ja vastaanottaja. Ehtoollinen ei ole kirkon käsissä vaan Kristuksen. Onhan kyse Herran ehtoollisesta, sillä Kristus yksin saa aikaan sen todellisella läsnäolollaan. Tämä tarkoittaa silloin sitä, että jotta me saamme oikean lahjan, meidän on tarkoin noudatettava sitä, mitä Herra itse siitä sanoo. Kaiken on tapahduttava hänen asetuksensa ja ohjeensa mukaan. Tällöin Herran ehtoollisella on myös seurattava saman Herran käskyä (1.Kor. 14:37) ehtoollisen toimittajasta. Jo yläsalista alkaen ehtoollinen on säädetty apostolien toimitettavaksi. »Tehkää tämä minun muistokseni.» Siten ehtoollinen edellyttää luterilaisen tunnustuksenkin mukaan oikein kutsuttua ja vihittyä virkaa. Muutoin kaikki ei tapahdu oikein ja järjestyksessä. Kirkon historiakin osoittaa, että jos ehtoollisen voi toimittaa kuka tahansa, koko sakramentin vietto villiintyy ja se menettää pyhän asemansa.

On sanottu, että saarnan liiallinen korostus on pietistä perinnettä ja ehtoollisen taas korkeakirkollisuutta. Tämä vastakkainasettelu on väärä. Molempien tulee olla tasapainossa, runsaina ja selvinä. Nykyinen saarna-kehitys kymmenen minuutin viikkokatsaukseksi ei ole Jumalan sanan selitystä ja julistusta, joksi se on tarkoitettu. Kun sana jää taka-alalle, niin ehtoollinenkin kärsii. Opetuksen puutteesta ymmärrys ehtoollisen lahjasta ja olemuksesta hämärtyy. Meillä onkin pahoin unohtunut Uuden testamentin selvä kehotus: »Koetelkoon siis ihminen itseänsä» (1.Kor. 11:28).

Koska meillä on luja ja lohdullinen oppi siitä, että Kristuksen ruumis ja veri on todellisesti vastaanottajan uskosta riippumatta siunatussa leivässä ja viinissä läsnä, siksi ehtoollinen voidaan myös nauttia itselle vahingoksi. Itsensä koettelemisen esillä pitäminen ei ole tarkoitettu karkottamaan ketään arkaa armopöydästä, vaan pysäyttämään ylpeät nauttimasta sitä itselleen tuomioksi. Siksi rippi on aina liitetty ehtoollisen viettoon. Jumalanpalveluksessa sekä synninpäästössä että ehtoollisessa saa syntien anteeksiantamuksen lahjan. Ero on siinä, että synninpäästö varauksetta julistetaan kaikille, mutta koska ehtoollinen aina vaikuttaa sen nauttijaan, myös epäuskoiseen, se voidaan nauttia myös tuomioksi. Oikein nautimme ehtoollisen, kun uskomme mitä asetussanat meille lupaavat: syntien anteeksiantamuksen.

Jumalan sanaa on siis erotuksetta julistettava kaikille niin uskoville kuin epäuskoisille. Ehtoollisessakin julistetaan Herran kuolemaa, mutta se ei ole evankelioimisväline. Oikein vietetty ehtoollinen on opetuslasten ateria. Kauniisti tämä on ilmaistu vanhassa liturgiassa huudahduksessa: Pyhää pyhille! Opetuslasten pyhyys ei ole mitään omaa vaan vierasta, ulkopuoleltamme tulevaa. Käykäämme siksi usein Herran pöydässä, nauttimassa Kristuksen pyhä ja pyhittävä armoateria.

Lutherilta kysyttiin kerran: »Miksi tarvitaan ehtoollista, kun kerran Jeesus on läsnä sanassakin?» Hänen kerrotaan vastanneen: »Sannassa saadaan Kristus, mutta ei Kristuksen ruumista ja verta.» Oikean Raamatun mukaisen opetuksen myötä alttarin sakramentin lahja kirkastuu ja me saamme koko Kristuksen sielullemme ja ruumillemme. Kristus silmille, Kristus korville, Kristus koko ruumiille!

Simo Kiviranta

SIMO KIVIRANTA,
Suomen Luther-säätiön hallituksen puheenjohtaja, rovasti

Evankeliumin tähden

Pastori Bengt Birgersson kävi pika-vierailulla Suomessa tammikuussa. Hän on keskeisesti mukana valmistelussa uutta lähetyshiippakuntaa Ruotsiin. Tapasin hänet ja kyselin hankkeesta tarkemmin.

Mikä on tilanne Ruotsissa?

— Nopeasti maallistuneessa Ruotsissa on huutava tarve sisälähetykselle. Tutkimuksen mukaan 70% kansasta ei halua olla toimituksien lisäksi mitenkään muuten kirkon kanssa tekemisissä. Yhä harvempi tuntee evankeliumin, mitä Jeesus on edestämme tehnyt. Samanaikaisesti uskova kansa kokee suurta kodittomuutta kirkossaan. Monet kirkon johtajat ja opettajat ovat julkisesti luopuneet apostolisesta uskosta ja kohta toisensa jälkeen kieltävät tai uudelleen tulkitsevat opinkohdat. Tämä näkyy myös etiikkaan liittyvissä kysymyksissä, joissa yhä avoimemmin ollaan ristiriidassa Raamatun kanssa, Birgersson kertoo.

— Ruotsin kirkko on myös tehnyt päätöksen, ettei papiksi tai diakoniksi vihittä sellaisia, jotka eivät hyväksy naispappeutta. Näin ollen niiltä monilta nuorilta, joilla on näky ja halu julistaa evankeliumia on ovet suljettu. Tämä tilanne on vallinnut jo kymmenen vuoden ajan. Jollemme vihi uusia pastoreita, tunnustukselliset katoavat kokonaan tulevaisuudessa.

— Viime vuosina on syntynyt useita uusia jumalanpalvelusyhteisöjä eri

järjestöjen toimesta. Niiden kautta tapahtuva jumalanpalveluselämä ja sisälähetystyö ei ole kirkon hallinnon alaista. Nyt on tarkoitus luoda terveet kirkolliset rakenteet ja verkostot näille yhteisöille. Tätä me kutsumme lähetysalueeksi (*missionprovins*).

väksyä ja tunnustaa toimintamme. Onhan kirkkomme sisällä aina kulkenut normaalin seurakunta- ja hallintorakenteen rinnalla toinen hengellinen uoma monien erilaisten hengellisten järjestöjen ja liikkeiden kautta aina keskiajan sääntökunnista saakka. Me haluamme jatkaa

LISA KORPINEN

Keskellä seisova pastori Bengt Birgersson oli kertomassa Ruotsin uudesta lähetyshiippakunnasta Luther-säätiön pastoreille.

Mitä tänä vuonna tulee tapahtumaan?

— Suunnitteilla on valmistella näiden hiippakuntien perustamista. Tulemme mahdollisesti valitsemaan kolme piispaa, jotka ensi syksynä vihittäisiin tehtävään. Sen jälkeen piispat vihkisivät pastoreita näille jumalanpalvelusyhteisöille. Piispan tehtävä on johtaa sisälähetystä ja kaitsea jumalanpalvelusyhteisöjä.

Miten Ruotsin kirkko suhtautuu tähän?

— Toistaiseksi piispat eivät ole ottaneet kantaa. Etsimme neuvottelukosketusta ja vaikka emme paljon keskusteluilta odotakaan, toivomme, että kirkko voisi hy-

Ruotsin kirkossa sen luterilaisella oppipohjalla. Mutta vaikka emme saisikaan hyväksyntää, me jatkamme tällä tiellä siitä huolimatta, Birgersson painottaa.

Millaisiin kurinpidollisiin toimiin se voi johtaa?

— Ruotsin kirkon lakimies on sanonut, ettei ketään kirkosta eroteta. Mahdollisesti se voi merkitä, että esimerkiksi piispoiksi vihittäviltä pastoreilta voidaan ottaa Ruotsin kirkon pappisoikeudet pois sekä kirkkotilojen saaminen käy entistäkin vaikeammaksi. Emme tiedä mitä kaikkea on edessä, mutta evankeliumin tähden saamme rohkeasti mennä eteenpäin. JP

TAKAISIN EHTOOLLISYHTEISÖÖN

*Kristuksen kirkon historia on ollut täynnä suuria aalto-
liikkeitä. Näissä prosesseissa on aina ollut kyse siitä, missä
määrin kirkko on ollut uskollinen Jumalan sanalle. Mo-
nesti kirkon ykseys, pyhyys, yhteisyys ja apostolisuus ovat
peittyneet inhimillisten pyrkimysten alle, kunnes ne on
jälleen löydetty kirkollisten reformaatioiden kautta. Täl-
laisia uskonpuhdistuksen ja takaisinpaluun aikojahan me
tuntemme mm. Lutherin ajoilta ja herätysliikkeistämme
vaiheista.*

Ehtoollisen merkitys alkukirkossa

Yksi näkyvimmistä aaltoilikkeistä liittyy ehtoollisen ymmärtämiseen seurakuntaa kokoavana ja muodostavana tekijänä. On ilmiselvää, että alkuseurakunta oli nimenomaan ehtoollisyhteisö. Kastetut uskovat »elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat». He kokoontuivat »joka päivä... uskollisesti temppeleihin, ja kodeissaan he yhdessä mursivat leipää ja aterioivat riemullisin ja vilpittömin mielin» (Ap.t. 2: 46).

Kristillinen seurakunta oli olemukseltaan ehtoollista viettävä yhteisö, joka rukoili ja kuunteli apostolien opetusta. Jerusalemin kristityille täysin vieras olisi ollut ajatus Kristuksen seuraajasta, joka ei säännöllisesti osallistuisi leivän murtamiseen, viinin nauttimiseen ja rakkaudenateriaan (*agape*). Kristitty merkitsi ehtoollisvierasta ja seurakunta ehtoollisyhteisöä. Mitään »ulkojäseniä» ei tunnettu vaan ehtoolliselta pysyvät poissa ainoastaan ekskommunikoidut eli jumalattoman elämänsä vuoksi ehtoolliselta poissuljetut henkilöt.

Tämä alkuseurakunnan luonne säilyi myös lähetystilanteessa. Kerrotaan, että Vähän Aasian Troaksessa »sapatin mentyä, viikon ensimmäisenä päivänä, kokoonnuimme murtamaan leipää» (Ap.t. 20:7). Leivän murtaminen oli siis tekninen termi, jolla kuvattiin sen ajan jumalanpalvelusta. Siihen liittyi jälleen apostolin opetuspuhe, jota Paavali tunnetuin seurauksin pitkitti puoleenyöhön saakka. Kristuksen kirkko oli siis siellä, missä ehtoollinen ja Jumalan sana olivat keskipisteenä.

Muutos keskiajalla

Keskiajan katolinen kirkko romutti pikkuhiljaa tällaisen seurakuntanäkemyksen. Ehtoollisesta tuli vähitellen papin toimittama seremonia, jossa seurakuntalaisilla oli vain sivustakatsojan rooli. Synkimpiä luopumuksen aikoina viiniä annettiin vain papeille ja leivänkin saivat maallikot ainoastaan kerran vuodessa. Ehtoollisyhteisö oli muuttunut pappiskeskeiseksi instituutioksi, jossa osallistuminen oli pitkälti vain ulkonaista läsnäoloa. Pohjimmiltaan oli kysymys siitä, ettei ehtoollista enää nähty sielun välttämättömänä hengellisenä ravintona. Kristuksen ei enää ajateltu olevan läsnä ehtoollista viettävässä seurakunnassa vaan papinviran toimittamassa mysteerissä, ikään kuin näytelmässä.

Uskonpuhdistuksen löytö

Luther oivalsi vanhurskauttamisopin pohjalta tilanteen kestävämmyyden ja epäraamatullisuuden. Hänen mukaansa nimenomaan ehtoollinen yhdistää ihmisen Kristukseen ja synnyttää keskinäisen yhteyden sakramentin nauttijoiden välille. Luther sanoo, että »tämän sakramentin merkitys ja sisältö on kaikkien pyhien yhteys. Siksi sitä on tapana kutsua Synaksikseksi tai Kommuunioksi eli yhteydeksi (gemeynschafft). Vastaavasti latinan sana »communicare» tarkoittaa tuon yhteyden jakamista ja vastaanottamista, mitä saksaksi kutsutaan sakramentilla käymiseksi».

Luther siis palasi apostoliseen opetukseen siitä, että seurakunta on varsinaisesti ehtoollisyhteisö ja kristityt ehtoolliseen osallistujia. Vaikkei Augsburgin tunnustuksessa mainittuja »tosiuskovia» ja ehtoollisvieraita täysin voidakaan samastaa, tulevat nämä kaksi ihmisryhmää Lutherin ajattelussa hyvin lähelle toisiaan. Hänen mielestään ehtoollinen on näkyvä merkki kristittyjen yhteydestä Kristukseen ja toisiinsa. Se on myös näkyvä »sinetti» tai »todistus» kuulumisesta Jumalan valtakuntaan maan päällä. Mahdollisuudeksi jää Lutherinkin mukaan kuitenkin ehtoollisen nauttiminen arvottomalla tavalla, tuomiokseen. Tällöin ehtoolliselle tulija ei ole tullut ottamaan Kristusta

uskossa vastaan syntiensä anteeksiantamiseksi vaan jostain muusta syystä.

Kohti ehtoollisseurakuntia

Voisi väittää, että tämän Lutherin löydön toimeenpanemiseen meni kirkossa yli 400 vuotta. Vasta toisen maailmansodan jälkeen ollaan ehtoollista jälleen alettu viettää säännöllisesti. Se on merkinnyt ehtoollisenvieton lisääntymistä, mutta myös kehitystä kohti »ehtoollisseurakuntia». Yhä useammat ihmiset eivät osallistu ehtoolliselle lainkaan, kun taas jotkut osallistuvat sille lähes viikoittain. Kansankirkollinen kiirastorstaikristillisyydenkin alkaa olla enää kirkkohistoriallinen muisto. Nyt ehtoolliselle tulevat monin paikoin vain ne, jotka todella haluavat kohdata Ylösnousseen Vapahtajan.

Tulevaisuudessa kristittyinä eläminen tulee yhä enemmän olemaan ehtoolliskeskeistä. Kristuksen kirkon ääriviivat piirtyvät tänä maallistuvana aikana yhä enemmän ehtoollisyhteisön mukaan. Kristuksen ruumis on aina vain selvemmin nähtävissä siellä, missä syntiset kokoontuvat ehtoollispöytään huutamaan Armahtajaa avukseen.

Kun ehtoollinen toimitetaan oikein (Augsb.tunn. VII), kirkon apostolisen viran pohjalta, silloin Pyhä Henki luo ehtoollisyhteisöjä. Lauma ei ole hajallaan vaan Suuri Ylipaimen johdattaa sen vihreille niityille ja virvoittajien vetten ääreen. Hän kattaa meille pöydän jopa meidän vihollistemme silmien eteen. Tämän kokeminen vahvistaa meidän uskoamme ja yhteyttämme tänä raatelevien susien aikakautena.

PETRI HILTUNEN

TIESITKÖ TÄMÄN HERRAN EHTOOLLISESTA?

Tiesitkö sinä, että ennen kuin oli olemassa Raamatun Uutta testamenttia oli Kristuksen ruumiin ja veren uusi testamentti? Vuosikymmeniä ennen kuin oli olemassa kirjallisia Uuden testamentin käsikirjoituksia, seurakunta kokoontui kuulemaan julistettua sanaa ja vastaanottamaan Herran ehtoollisen (Apt. 2.42). Aina uskonpuhdistusaikaan asti suurimmalla osalla kristityistä ei ollut omaa kappaletta Uudesta testamentista omalla kielellään. Mutta läpi näiden vuosisatojen ei ole mitään todistetta siitä, etteikö Kristuksen Kirkko olisi kokoontunut sunnuntaisin, Herran päivänä jumalanpalvelukseen nauttimaan ehtoollista. Varmasti näinä vuosisatoina esiintyi ongelmia sekä ehtoollisopetuksessa että sen toimittamisessa. Mutta koko ajan oli selvänä, että viikoittainen jumalanpalvelus koostui kahdesta osasta: sanasta ja sakramentista. Palauttamalla mieleen tämä tosiasia ei ole tarkoitus vähätellä Uuden testamentin lahjaa. Jumala antakoon meille mielen, että me kiitollisina käyttäisimme niin Uutta kuin Vanhaa testamenttia päivittäin.

Tiesitkö sen?

Tiesitkö, että ymmärtääksemme ehtoollisen keskeisen aseman viikoittaisessa jumalanpalveluksessa, meidän

on ymmärrettävä ristiinnaulitun ja ylösnousseen Kristuksen ruumiillinen läsnäolo seurakunnassa? Jeesus antoi pyhän ateriansa ensimmäisen kerran yläsalissa. Hän opetti ja ruokki opetuslapsensa. Opetuksen sisältö oli hän itse. Ruuan sisältö oli hän itse, hänen ruumiinsa ja verensä leivässä ja viinissä. Yksi palvelu, kaksi lajiketta, sana ja sakramentti.

Noustuaan haudasta hänen tapansa palvella ei muuttanut. Emmauksen tiellä (Luuk. 24) hän ensin opetti opetuslapsia ja sitten ruokki heidät. Ensin hän opetti miten kaikki kirjoitukset puhuivat hänestä. Sitten aterialla hän avasi heidän silmänsä näkemään hänet ruumiillisesti. Katoamisensa jälkeen kun opetuslapset olivat tunnistanee hänet, Jeesus ilmaisee hänen jatkuvan sakramentaalisen läsnäolonsa luonteen leivän murtamisessa. Näin hän tulee meidänkin luoksemme nykyään ruumiillisesti, mutta ei kuitenkaan havaittavalla tavalla.

Tiesitkö myös?

Tiesitkö myös, että suurin syy miksi on ollut vaikea palauttaa viikoittaista ehtoollista jumalanpalvelukseen, on ajatus, että siten ehtoollisen arvostus vähenisi.

Tietyissä mielessä tämä on ymmärrettävää, koska se pitää paikkansa arkielämässä. Olipa kyse kinkusta joulun välipäivinä tai lempijälkiruuasta joka päivä kuukauden ajan tarjottuna, me kyllästymme, jos saamme liian paljon hyviäkin asioita. Mutta ehtoollisen kanssa on toisin. Se on hänen ruumiinsa ja verensä, joka yksin on hyvä. Se on pyhää ja parantavaa niin kuin Jumalan sana, johon sitä tulisikin verrata.

Ajattele, jos joku sanoisi, että älä lue Raamattua päivittäin, koska sitten se tulee vähemmän tärkeäksi. Eikö asia ole juuri päinvastoin? Tai kuvittele, ettei jumalanpalveluksessa pidettäisi joka viikko saarnaa, koska sanottaisiin, että se olisi liian paljon eivätkä ihmiset kykenisi kuuntelemaan sitä, niin kuin heidän tulisi. Mahdollinen Jumalan elämän ja armon antavan sanan väärinkäyttäminen ei saisi vähentää tilaisuuksia kuulla sitä. Ei liioin Saatanan yritykset väärinkäyttää Kristuksen elämää ja armoa antavaa ateriaa saisi vähentää tilaisuuksia nauttia sitä.

Tiesitkö vielä senkin?

Tiesitkö, että ehtoollisen lahja ylittää meidän aikamme yksilökeskeisen näkökulman? Ehtoollinen on kyllä henkilökohtainen lahja, sinun edestäsi annettu. Sitä ei voida vastaanottaa oikein ilman ymmärrystä omasta synnistä ja Kristuksen

todellisesta läsnäolosta syntien anteeksiantamiseksi. Tämä on kaiken keskus. Mutta ajatukset vain omasta itsestämme ja tarpeistamme eivät näe ehtoollisen syvyyttä ja laajuutta. Siellä missä sulhanen on paikalla, siellä on myös morsian. Missä Kristus, ruumiin pää, on läsnä, siellä on myös seurakunta. Ehtoollisliturgia johtaa meidät aivan oikein rukoilemaan »enkeleiden ja kaikkien pyhien kanssa».

Jumalan, ei meidän toimestamme, ehtoollinen on myös lähetysjulistusta vailla vertaa. »Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee.» (1.Kor. 11:26) Ne, jotka kokoontuvat samaan ehtoollispöytään, yhdessä julistavat ristin sanomaa ja Kristuksen toista tulemusta. Tämä yhteinen julistus edellyttää yhteistä tunnustusta Kristuksen persoonasta, työstä ja hänen sanataan. Jeesuksen ensimmäinen lahja

messussa on sana eli apostolinen oppi. Ehtoollisyhteys ilman yksimielisyyttä apostolisessa opissa on vastoin Pyhän Hengen johdatusta kirkon elämässä (Apt. 2:42).

Tietääkö Jeesus?

Sinä yönä, jona hänet kavallettiin, hänen jokainen ajatuksensa oli suunnattu meihin ja meidän tarpeisiimme. Vaatimattomalla tavalla leivässä ja viinissä hän antoi ruumiinsa ja verensä ihmeen. Sitten hän meni ristille uhraamaan ruumiinsa ja verensä, jotta anteeksiantamus olisi aina tarjottavana, niin kuin hän lupasi. Jeesuksen lupaama ihme jatkuu yhä meidän keskellämme, kun hän saapuu palvelemaan meitä sanalla ja sakramentillaan. Tietääkö hän meidän vaivamme ja taakkamme? Kyllä! »Tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.» Tietääkö hän meidän pelkomme ja murheemme? Kyllä! »En minä sinua hylkää enkä jätä» (Hepr. 13:5) Tietääkö hän meidän tyhjyytemme ja nälkämme? Kyllä! »Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, heidät ravitaan.» (Matt. 5:6) Hän tietää tarpeemme ja täyttää ne. Jumala antakoon meille uskon, joka vastaanottaa sen, mitä hän läsnäolevana antaa.

Kenneth W. Wieting, *For the Life of the World vol.6*, 2002.

KÄÄNNÖS JP

TILAA ILMAISEKSI!

Aamutähti-sarja — Opetusvihkoja uskonelämän peruskysymyksistä

Tilaukset Juhana Pohjolalle, puh. (09) 496 694 tai katso <http://www.luthersaatio.com/>

LUTHER-SÄÄTIÖN TYÖNTEKIJÄT KEVÄT 2003

JAAKKO KEROMÄKI

Pekka Huhtinen, pastori TT
Julistustyö, osa-aikainen
050-3243 949
pekka.huhtinen@kolumbus.fi
viitenumero: 7171

K. J. LINDQVIST

Eero Kaumi, katekeetta
Julistustyö
040-5466 389
viitenumero: 2244

I.M.G. STUDIO OY

Sakari Korpinen, pastori TL
Julkaisuvastaava, julistustyö
050-5464 253
sakari.korpinen@kolumbus.fi
viitenumero: 1818

IL

Juhana Pohjola, pastori
Dekaani
041-5077 283
juhana.pohjola@luthersaatio.com
viitenumero: 8989

OTA ROHKEASTI YHTEYTTÄ!

Suomen Luther-säätiön messuja keväällä 2003

Espoo: Iivisniemen seurakuntakodissa
sunnuntaisin klo 15 9.2, 9.3, 13.4, 11.5, 8.6.

Helsinki: Mellunmäen seurakuntakeskuksessa
Korvatunturintie 2 joka sunnuntai klo 11,
sekä Helsingin Raamattukoulussa
Töölönkatu 7 A 3 joka sunnuntai klo 16

Imatra: Teppanalan rukoushuoneella
sunnuntaisin klo 15 9.2, 9.3, 13.4, 11.5.

Lahti: Lahden Diakonialaitoksen Betel-salissa
Sibeliuksenkatu 6B sunnuntaisin klo 11
9.2, 23.2, 9.3, 23.3, 13.4, 27.4, 11.5, 25.5, 8.6.

Pori: Väinölän kirkossa sunnuntaisin klo 17
2.3, 6.4, 4.5, 1.6.

Rauma: Kulttuuritalo Posellissa
Nortamonkatu 12 sunnuntaisin klo 13
2.3, 16.3, 6.4, 4.5, 1.6.

Vantaa: Tikkurilan kirkossa sunnuntaisin klo 16
16.2, 2.3, 20.4, 4.5, 1.6.

Kirjautuus!

Pitääkö minun tehdä parannus? Kääntymyksen ja parannuksen tutkistelua Raamatun sanan ja kirkon opin valossa.

Rovasti Eero Parvio

Tilaukset toimituksesta.

Tilaa Pyhäkön lamppu

kotiisi ilmaiseksi toimituksesta,
puh. (09) 496 694.

Katso myös URL-osoite:
<http://www.luthersaatio.com/>

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI
PL 127, 00101 Helsinki <http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja	Juhana Pohjola	juhana.pohjola@luthersaatio.com
Toimitusavustaja	Pekka Huhtinen	pekka.huhtinen@luthersaatio.com
Toimitusavustaja	Sakari Korpinen	sakari.korpinen@luthersaatio.com
Lehden taitto	Jari Lammi	jassi@luthersaatio.com

ISSN 1457-9901

Nordea 101230-209260

JUMALAN KUNNIAMERKKI

Näin sinut taivaassa. Olit päässyt perille. Sanoinkuvaamattomassa ihannuudessa kirkastettu ruumiisi loisti suuressa pelastettujen joukossa. Ihmeellinen enkelihahmo tuli luoksesi ja kysyi sinulta lempeästi: »Millä tavoin Jumalan kunnia tuli esille sinun elämässäsi?» Tukala kysymys. Pulssini nousi. Samalla kun yritin miettiä, mitä minä osaisin siihen sanoa, odotin jännityksellä vastaustasi. Kerrotko kenties Jumalan kunniaksi kajauttamistasi lukemattomista ylistyslauluista? Vai sanotko laittaneesi runsain määrin talenttisi likoon? Vai vakuutatko, että sinun todistuksesi ja elämänvaelluksesi kautta moni tuli johdatetuksi Jumalan kunnian tuntemiseen? Vai jaatko taistelukokemuksesi, miten pilkan ja luopumisen aikana pidit rohkeasti Jumalan sanasta kiinni ja sen kunniaa taistelit? Ehkä kuitenkin odotin, että pääsi painuu ja murheellisesti soperrat, miten vähän toit Jumalalle kunniaa vaan pikemminkin häpeää. Siksi todella yllätyin, kun katsoit enkeliä silmiin ja kirkkaalla äänellä sanoit: »Minä olen antanut Jumalalle kunniaa enemmän kuin yksikään ihminen tai enkeli täällä taivaassa!»

Olin hämilläni ja melkein häpesin puolestasi. Mutta sitten jatkoit: »Sen saman suuren kunnian minun kohdallani on Jumala saanut, minkä saa vain taitavin kapteeni, joka kykenee tuomaan merikelvottomaksi lahonneen, reikäisen, uppoamaisillaan olevan paatin satamaan; saman kunnian, jonka vain paras lääkäri saa parantamalla toivottomassa tilanteessa olevan kuolemansairaahan potilaan; saman kunnian, jonka vain urhoollisin sotilas saa vallatessaan yksin mitä lujimman ja sinnikästä vastarintaa tekevän vihollispesäkkeen. Niin minä olen taivaassa Jumalan kunnian merkki, suurin todistus Isän rakkaudesta luomaansa kohtaan, Kristuksen rajattomasta veriarmosta ja Pyhän Hengen väsymättömästä varjeluksesta.»

Hengitykseni helpotuksesta tasaantui kunnes alkoi taas kiihtyä, tällä kertaa ilosta. Näin suuren kunnian voin Jumalalle tuoda minäkin, syntisistä suurin!

JUHANA POHJOLA